

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Ласкаво просимо до Церкви радості

Старійшина Патрик Керон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell

Завдяки викупительному життю і місії нашого Спасителя, Ісуса Христа, ми можемо — і маємо — бути найрадіснішими людьми на землі!

Я був охрищений у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів у Святвечір 1987 року, вже майже 37 років тому. Це був справді чудовий день у моєму житті і в моїй вічній подорожі, і я глибоко вдячний друзям, які підготували шлях і привели мене до вод цього нового народження.

Незалежно від того, чи відбулося ваше хрищення вчора або багато років тому, чи збираєтеся ви у великій будівлі, яка вміщує декілька приходів, або під солом'яним навісом, чи отримуєте ви причастя в пам'ять про Спасителя тайською мовою або суахілі, я хотів би сказати вам: ласкаво просимо до Церкви радості! Ласкаво просимо до Церкви радості!

Церква радості

Завдяки сповненому любові плану нашого Небесного Батька для кожного з Його дітей, а також завдяки викупительному життю і місії нашого Спасителя, Ісуса Христа, ми можемо — і повинні — бути найрадіснішими людьми на землі! Навіть коли життєві негаразди у цьому часто неспокійному світі обрушуються на нас, ми можемо плекати зростаюче і незмінне почуття радості і внутрішнього спокою завдяки нашій надії на Христа і розумінню нашого особистого місця в прекрасному плані щастя.

Старший апостол Господа, Президент

M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely: “Joy comes from and because of Him. ... For Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord's Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour's powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn't have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ's abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indefinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Рассел М. Нельсон, майже в кожному своєму виступі, виголошеному відтоді, як він став Президентом Церкви, говорив про радість, яку приносить життя, зосереджене на Ісусі Христі. Він коротко підсумував це так: “Радість приходить від Нього і завдяки Йому... Для святих останніх днів Ісус Христос — це радість!”

Ми є членами Церкви Ісуса Христа. Ми є членами Церкви радості! І в жодній іншій обстановці наша спільна радість не має бути більш очевидною, ніж коли ми збираємось разом кожного Суботнього дня на причасних зборах, щоб поклонятися Джерелу всієї радості! Тут ми збираємось з членами наших приходів та філій, аби причаститися від Вечері Господньої та оспівувати наше визволення від гріха і смерті й могутню благодать Спасителя! Ми приходимо сюди, щоб відчувати радість, захищеність, прощення, вдячність і належність, які можна знайти завдяки Ісусу Христу!

Чи відчуваєте ви цей дух спільної радості в Христі? Чи ви приносите цей дух із собою? Можливо, ви думаєте, що від вас мало що залежить, а може ви просто звикли до того, як все робилося завжди. Але ми всі, якими би не були наш вік чи наше покликання, можемо зробити свій внесок у те, щоб наші причасні збори були часом, якомога більш сповненим радості, зосередженості на Христі та привітності, і щоб на них панував дух радісного благоговіння.

Радісне благоговіння

Радіснеблагоговіння? “Чи існує взагалі таке поняття?” — можливо, запитаєте ви. Так, існує! Ми глибоко любимо, шануємо і поважаємо нашого Бога, і наше благоговіння лине з душі, що радіє безмежній любові та милосерддю Христа і спасінню, яке Він дає! Це радісне благоговіння перед Господом має бути характерною ознакою наших священних причасних зборів.

Однак для багатьох благоговіння означає лише це: скласти руки навхрест на грудях, схилити голову, заплющити очі й сидіти так — нескінченно довго! Можливо, цього корисно навчати непосидючих маленьких дітей, але в міру того як ми ростемо і вчимося, давайте усвідомимо, що благоговіння означає набагато більше. Чи так мали би ми поводитися, якби Спаситель був з нами? Ні, адже “радість

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzio Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we] hunger not, neither ... thirst,” and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

велика з [Ним]”!

Що ж, багатьом з нас потрібно буде навчитися поводитися по-іншому під час поклоніння на причасних зборах.

Відвідування або поклоніння

Ми збираємося в Суботній день не для того, щоб просто відвідати причасні збори і викреслити це зі свого списку справ. Ми збираємося, щоб поклонятися. Між цими двома поняттями існує суттєва різниця. Відвідування означає бути присутніми. А поклонятися—це свідомо прославляти й шанувати нашого Бога так, щоб це змінювало нас!

На подіумі та в залі

Якщо ми збираємося в пам’ять про Спасителя і викуплення, яке Він уможливив, на наших обличчях мають відображатися наша радість і вдячність! Старійшина Ф. Ензіо Буше якось розповів історію про своє служіння президентом філії. Один хлопчик у залі подивився на те, як він сидить на подіумі, і голосно запитав: “Що там робить чоловік з таким непривітним обличчям?” Ті, хто сидять на подіумі — промовці, провідники, хористи — і ті, хто зібралися в залі, виразом своїх обличч передають одне одному це послання: “Вітаємо у Церкві радості”!

Спів гімнів

Чи приєднуємося ми під час співу до інших, щоб разом прославляти нашого Бога і Царя, якими б не були наші голоси, чи ми просто бурмочемо слова чи взагалі не співаємо? У Писаннях сказано, що пісня праведних “є молитвою для [Бога]”, у якій Його душа втішається. Тож співаймо! І прославляймо Його!

Виступи і свідчення

Ми зосереджуємося у наших виступах і свідченнях на Небесному Батькові та Ісусі Христі, а також на плодах смиренного життя за Їхньою євангелією, плодах, які є “солодшим[и] над усе солодке”. Тоді ми дійсно будемо “бенкетувати... аж поки не насити[мо]ся, щоб не бути голодним[и] і не бути спраглим[и]”, і наші тягарі стануть легшими через радість в Синові.

Причастя

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is “a sacred time of spiritual renewal” when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and water and partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the “exquisite and sweet” joy of what Jesus’s magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities! We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let’s turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to “discover the joy of daily repentance.” We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes

Важливою подією на наших богослужіннях є благословення і прийняття причастя — хліба і води, які символізують спокутний дар нашого Господа. Ця радісна подія є основною метою наших зборів. Це “священний час духовного відновлення”, коли ми наново засвідчуємо, що готові взяти на себе ім’я Ісуса Христа і знову укладаємо завіт завжди пам’ятати про Спасителя і дотримуватися Його заповідей.

У деякі періоди життя ми можемо приходити причаститися, відчуючи, що нам важко на серці і що ми обтяжені надмірними тягарями. В інші часи ми приходимо вільними від турбот і проблем, і не обтяженими ними. Коли ми уважно слухаємо молитви благословення хліба і води і приймаємо ці священні символи, у нас може виникнути бажання замислитися про жертву Спасителя, Його муки в Гефсиманії, Його страждання на хресті, а також про скорботи, яких Він зазнав, і болі, які Він витерпів заради нас. Якщо ми усвідомимо, що Його страждання і наші страждання пов’язані, це принесе полегшення нашим душам. А інколи у нас може виникнути бажання розмірковувати із благоговійним і повним вдячності захопленням про “гостру і солодку” радість, яка приходить від розуміння того, що величний дар Ісуса уможливив у нашому житті та для нас у вічностях! Ми будемо радіти тому, що ще попереду: нашої омріяної зустрічі з нашим улюбленим Батьком і воскреслим Спасителем.

Можливо, ми звикли вважати, що мета причастя полягає в тому, щоб сидіти на лаві й думати лише про те, яких помилок ми накоїли за минулий тиждень. Але давайте це докорінно змінимо. Спокійно сидячи, ми можемо поміркувати про те, як Господь багатьма способами невтомно огортав нас Своєю дивовижною любов’ю протягом цього тижня! Ми можемо розмірковувати, що означає “знайти радість у щоденному покаянні”. Ми можемо дякувати за ті часи, коли Спаситель підтримував нас у наших випробуваннях і наших перемогах, і за ті випадки, коли ми відчували Його благодать, прощення й силу, що давало нам змогу долати труднощі та нести наші тягари з терпінням і навіть радістю.

Так, ми розмірковуємо над стражданнями і несправедливим ставленням, яких зазнав Викупитель через наші гріхи, і це дійсно зму-

get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ's victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father's gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to

шує серйозно замислитися. Але іноді ми зупиняємось і затримуємося там — в саду, біля хреста, всередині гробниці. Ми не робимо необхідних кроків, щоб відчувати радість, яка приходить від усвідомлення того, що гробниця розкрилася, смерть зазнала поразки, і Христос переміг усе, що може завадити нам знайти мир і повернутися до нашого небесного дому. Незалежно від того, проливаємо ми гіркі сльози чи сльози вдячності під час причастя, нехай це буде у благоговійному захопленні, яке викликає усвідомлення доброї звістки про Батьків дар — Його Сина!

Батьки маленьких дітей або дітей із особливими потребами

Для батьків маленьких дітей або дітей з особливими потребами часто не існує такого поняття, як хвилини тиші і спокійних роздумів під час причастя. Але протягом тижня, коли ви постійно піклуєтесь про цих маленьких Спасителевих ягнят, ви можете коротко навчати їх своїм прикладом, показуючи, яку любов ви відчуваєте до Спасителя та як ви вдячні й раді Йому, і як Він любить вас і вдячний та радий вам. Жодні зусилля у цій справі не витрачаються даремно. Бог дуже добре знає про вас.

Сімейна рада і рада приходу або філії

Вдома ми також можемо почати підвищувати планку наших сподівань та очікувань щодо часу, проведеного в церкві. На сімейних радах ми можемо обговорити, як кожен може зробити свій вагомий внесок у те, щоб різними способами щиро вітати всіх у Церкві радості! Ми можемо планувати і передбачати, як зробити наш досвід перебування у церкві радісним.

Рада приходу або філії може продумати, що потрібно для створення атмосфери радісного благоговіння на причасній годині, та визначити практичні кроки і візуальні підказки, що допоможуть запровадити культуру такої поведінки, яка сприятиме її підтриманню.

Радість

Для різних людей ознаки того, що їм раді можуть бути різними. Для когось це можуть бути радісні дружні вітання на порозі. Інші, можливо, побачать це в тому, що люди, усмі-

them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

хаючись їм і сидячи поруч із ними з добрим і щирим серцем, тихо допоможуть їм почуватися затишно. Це буде надзвичайно важливо для тих, хто відчуває себе покинутим або опинився поза увагою. Зрештою, ми можемо запитати себе, якими Спаситель хотів би бачити наші причасні збори. Як Він хотів би, щоб вітали кожного з Його дітей, як піклувалися про них, насичували їх і любили? Як Він хотів би, щоб ми почувалися, коли приходимо, аби оновитися, згадуючи Його і поклоняючись Йому?

Висновок

На початку мого шляху віри радість в Ісусі Христі була моїм першим великим відкриттям, і вона змінила мій світ. Якщо ви ще не відкрили для себе цю радість, вирушайте на її пошуки. Це запрошення прийняти Спасителя дар миру, світла і радості, щоб насолоджуватися ним, думати про нього й радіти йому кожного Суботнього дня.

Аммон у Книзі Мормона виражає почуття мого серця такими словами:

“Тож чи не маємо ми причини радіти? Так, я кажу вам, ніколи не було людей, у яких була така велика причина радіти, як у нас, з тих пір як світ почався; так, і моя радість підлітає аж до вихваляння через мого Бога; бо Він має всю силу, всю мудрість, і все розуміння; Він розуміє все, і Він милостива Істота, навіть до спасіння, для тих, хто покається і повірить в Його ім'я.

Тож якщо це вихваляння, тоді я буду вихвалитися; бо це моє життя і моє світло... моя радість і моя велика молитва подяки”.

Ласкаво просимо до Церкви радості! В ім'я Ісуса Христа, амінь.